

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi
Title: Mousavi's speech to members of the Islamic Participation Front
Language: English, Persian
Western Date: 15 March 2010
Persian Date: 24 Esfand 1389
Source: <http://norooznews.info/news/17036.php>,
<http://khordaad88.com/?p=1394#more-1394>
Translator: Khordaad88
Date Translated: 16 March 2010

Mousavi's speech to members of the Islamic Participation Front

In the name of God, the Compassionate and the Merciful,
I would like to thank you for being present here. We are currently facing an extraordinary situation. It would have made me happy to see our other friends among you as well – friends who are currently in prison, such as Mr. Mirdamadi. As a political party, you are better informed of the situation that we are currently in. You are [also well] aware of the restrictions and limitations that the Islamic Participation Front faces. In many countries, the activities of [opposition] parties and other groups are welcomed and encouraged since they provides a means for diagnosing national problems and solving them based on collective reasoning. Political parties and NGOs link the government and the public and help alleviate the image of the state as a fearsome entity. Additionally, these units are responsible for a large number of economic and social activities. NGOs and other associations are a benchmark of development and progress in many countries.

Even in countries where the rule of law is prevalent, these [social] entities are necessary to carry out various social, political and economic activities and educate the public. [An uneducated], populist society will not experience adequate growth.

Similar institutions have existed in our society and they have traceable historical roots. We have a municipal council, which has played an important role in social preservation. For example, one can refer to the texture and structure of a city like Kashan, which consists of diverse districts with similar institutions. These organizations, funded by donation, helped preserve the city and encourage growth. Another example is the existence of various [religious] groups. In modern society, these institutions have become particularly important and lead to the formation of political organizations.

Our Constitution evidently stresses and concentrates on the right to organize social gatherings and form [social/political] parties and organizations. Some people mistakenly assume that such organizations are gifts awarded to the people by the government. We mistakenly believe that these organizations should be shaped by the government and delivered to the people while this, [in fact], is a social demand and its prevalence results in a healthy society. The government should not ban these activities. If the government did not place such severe pressure on people and allowed them to be politically active and form organizations—without fear of prosecution—then there would be no need to have demonstrations in the streets. Furthermore, if the government did not use such severe violence and trample on people's rights, then everyone would remain calm and peaceful during those demonstrations. Unfortunately, over the past nine months, the authorities have been extremely violent towards the protesters and have ignored their rights—this has cost the people dearly. They have truly paid a great price in the violence that we have witnessed.

The situation that we face today, along with that of the Islamic Participation Front, is reason enough for an uprising. If the government had attended to the rights and demands of the people, then there would be no need for them to come to the

streets and shout hostile slogans. The people are only demanding that their rights be respected and all the aggression of the past nine months has been the result of violence instigated by the government—violence which has caused great suffering.

In the demonstrations of June 15, 2009, people were mindful of their slogans as well as their compatriots' safety. However, tragedy happened despite the caution. What must constantly be reiterated is the sheer number of people who showed up to participate that day—that is something we must not forget. On that day, the atmosphere was joyful, organized, and peaceful and none of the slogans were hostile.

Unfortunately, the tragic incident that occurred towards the end changed what was supposed to be a peaceful demonstration into a violent one. However, more attention needs to be paid to the style of that demonstration so that people today (as well as future generations) can learn about the very essence of the Green Movement. What needs to be highlighted is the nature and the source of the Green Movement and continuing to write articles about June 15th can help us do that. Fortunately, the people have kept the underlying idea and the spirit alive and over the course of the past nine months have given it considerable attention. Despite the bitter events of the past nine months, people have maintained their spirits as they were on day one, and developed the peaceful and civil aspects of the movement. It is true that we have had our ups and downs, but these are necessary features [as they are for any movement] and they should be treated with vigilance.

Opponents of the movement have attempted to accuse its leaders and thinkers, like members of the The Islamic Participation Front, of collusion with places [and groups] that people dislike. There have been different levels of accusative intensity at different times, but there was [always] pressure. The Islamic of Participation Front has been the target of some of the most extreme pressure, and its members have been falsely charged with immorality, which is an accusation that a nation should not accept. We must not act passively in the face

of such insults. We must maintain our balance at every moment that we [are forced to] endure such pressure. I mentioned before, in one of my interviews, that a group used to say that the Constitutional Revolution [1] had [actually] been a benefit for the British. In that interview, I responded by quoting Akhond Khorasani, who said: “Whatever we do, it will either benefit the British or the Russians. If that is the case, are we just to sit down and do nothing?” The answer is obviously ‘no.’ We must strategize in a way that is right [and advantageous] and stop getting distracted by such accusations. We must not act as if we are benefiting one, or harming another. We must look to our own [problems] and design our own agendas. We must do what we have to do for ourselves. One function of these allegations is to make us passive and indifferent; the other is to distance us from the people in a way that ruins the trust and optimism they have [placed] in us. We must not be indifferent and passive towards such issues, insults and analysis. Recently, a magazine linked Mr. Khatami and the Participation Front to a [recently-apprehended] terrorist from the south of Iran and to [the president of the United States, Barak] Obama. They have made absurd conclusions, obviously with the purpose of trying to prove that people like Mr. Khatami and members of the Participation Front are linked to foreign powers. We must stick with our values and avoid falling into their traps while emphasizing our core principles and our independence. We should not lose our equilibrium or resort to extremes. We want to base our foreign policies on national welfare rather than creating thousands of enemies and losing all our friends with every single speech. We should not be so adventurous. One of the blessings conceived by the Islamic Revolution is our independence, and we must not lose it. Of course, we have issues with the outside world—with the United States and with Europe—but our foreign relations should be shaped in a way that guarantees national security and benefits national interests; that preserves our territorial integrity and ensures our country’s growth and development. Our foreign policy should not be tense or risky, which is something that may cost us the presence of trusted friends and companions in difficult conditions. We should

not lose our state of balance because we are under pressure. The truth is that in the past few years, the accusation of collusion with foreigners has been constantly used as a weapon of repression and hostility. This should be clear. We have been informed that those challenging the Green Movement have grossly distorted the truth about post-election events. They have conjured up a fictional tale—one that they themselves are starting to believe in—and perpetuate this tale incessantly. In it, the government constructs a role for each party and public figure in order to put a spin on the truth and present events in a way that they benefit the government, not in the way that they actually occurred. But, let us [now] explore and expose each dimension of this fictional tale. They have created a false picture of the Green Movement and, of course, they want to use this artificial representation to justify their position as well as the violence directed at the clergy and the pious. In their fictional tale, they claim that reformist parties and groups are affiliated with foreign powers. Propaganda based on this fictional tale was printed on flyers that were distributed during the 22 Bahman demonstrations [2].

These so-called strategies are conjured up behind closed doors. What we need to do is demonstrate that this movement is in no way affiliated with foreign powers and is completely self-serving. We need to constantly emphasize that this movement has no qualms with religion, is aligned with the Constitution of the Islamic Republic, and is trying to rekindle the kind, generous, and just rule of Islam. I will stress that the same aspirations that characterize the Green Movement today were very much present during the fight for the Islamic Revolution in 1979, and even earlier than that, during the Constitutional Revolution.

This movement is not against Islam, but arises from the people's religious views as well as their aversion towards oppression. This movement was born from the Constitution—that grand legacy, which many of our countrymen have sacrificed their lives for.

The Constitution is an interconnected collection of articles that provide a [coherent] meaning if understood together. People have voted for all of these articles. Therefore we should implement all of it together. We should not take advantage of certain section and ignore others. Doing this is against the will of people who voted for the Constitution as whole and will incur significant damage. To keep an official party from holding a convention is against the constitution and is harmful. In this situation , we should not confine ourselves strictly to [the opinions] of the elite. We should move beyond this and pay attention to other leading and influential groups. We should reach out to teachers, laborers, and all others; we should discuss the current issues with them. If we desire the expansion of this righteous movement, we should reach out to all [social] classes. Another important point is paying attention to the religious feelings of people. We are all religious, but being religious is not enough. The strong propaganda they've been promoting in society has made some doubtful. Sometimes when I interact with religious clerical figures who know me very well, they assume that behind the scenes, something has greatly changed and that I've greatly changed. So I have to talk to them and calmly explain. We must open people's eyes to the to the lies and propaganda.

Relationship with the clergymen must be expanded and strengthened, at least with those who are ready for this relationship. We must familiarize them with the goals of the movement. Some of the clergymen have come in contact with the movement through the street demonstrations, but nevertheless, they must become more familiar with it. This can nullify the fictional tales told of the Green Movement by the administration. These tales might be believed by those who don't have access to different sources of information. If the movement is to go on, it must publicize its goals in all sects and groups in the society and in different cities. Economic issues must be explained for the people. It must be elucidated that in order to address economic issues and social problems such as the high divorce rate, we must return to the constitution and uphold its principles. People must feel this. They should not think that the Green Movement is only an angry

reaction towards a cheated election. We must marry the Green Movement goals with the aspirations of an advanced and prosperous Iran.

In the coming year we must be patient and show endurance. Though absence of friends such as Mr. Mirdamadi is taxing, their presence in the administration's prison has had a noteworthy consequence. I believe that imprisonment is no longer an effective tool to fight the Green Movement. I have prayed on many occasions in the past eight to nine months for the administration to free the political prisoners and remove the restrictions on the press, but my prayers went unanswered. Surely people would not refer to the foreign media nearly as much if we didn't have so many restrictions on our press and media.

If they [the country's officials] are wise, they will know that the solution to the country's problems is not through turning society into a military camp, the solution is in lawful freedom. If they hadn't shut down the newspapers, if they hadn't created such limitations, if they had left the environment just the smallest bit open for criticism, people would have left the streets empty. If they had given these minimum freedoms, the government and parliament and the overall ruling establishment would have been stronger. Of course, these freedoms create limitations for those in power, but this benefits the country and the ruling establishment, the ruling system will be stronger both in national and international spheres. It is very sad that the judiciary which was supposed to be independent, and free of outside influence, is now in a condition where the ministry of intelligence and the IRGC [Revolutionary Guards] dictate who to arrest, who to let go, what verdicts to give ... In the early days of the revolution, the High Judicial Council was formed so that no one could order the judiciary around, and unfortunately, this situation changed. It's not that we don't have compassionate judges, and in fact, those very compassionate and noble judges feel this oppression more, and suffer as a result. There are many compassionate, noble judges in the judiciary, but that's not how it looks from the outside. I just hope that there is a turn in the direction the current ruling elite are taking the Islamic Republic. And I hope that in the system, there is a turn towards honoring

the constitution in running the country's affairs, and a free environment is created so that in its shadow, the country's problems and crises can be resolved. In regards to the future, I feel that the movement that has begun is irreversible. We will never again return to the conditions that were a year ago. We have to value these change in ideas. I am very hopeful for the future; we must persuade people towards hope and patience, patience meaning faith. This movement wants nothing for itself, it wants freedom and prosperity and progress and better days for people and it will surely achieve these aims. The move after the election, and the election itself made the people aware of their rights, we must invite people to patience and perseverance. We must name and know the coming year as the year of patience and perseverance. A year of perseverance for the green movement to reach its aims.

مهندس میرحسین موسوی: سال آینده را باید سال صبر و استقامت بدانیم و بنامیم؛ سال استقامت بر اهداف جنبش سبز تا به نتیجه رسیدن

نوروز: در پی ممانعت دولت دهم از برگزاری کنگره دوازدهم جبهه مشارکت اعضای شورای مرکزی و دفتر سیاسی و تعدادی از جوانان جبهه مشارکت ایران اسلامی دیدار و تبادل نظر کردند.

متن کامل سخنان مهندس موسوی در این دیدار به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

تشکر می کنم از حضور دوستان . شرایط ویژه و خاصی در کشور حکمفرماست . خیلی خوشحال می شدم که دوستان دیگر به ویژه دوستانی که در بند هستند امثال آقای میردامادی در این جمع بودند و از محضرشان استفاده میکردیم . شرایط کشور را شما که یک حزب سیاسی هستید بهتر می دانید . محدودیت هایی که برای حزب مشارکت است خودتان می دانید . معمولاً در کشورها باید از فعالیت احزاب و تشکیلات استقبال شود تا مشکلات کشور را از طریق آنها پیگیری و با تکیه بر خرد جمعی حل و فصل کنند . در واقع تشکل های غیر دولتی و

احزاب رابط مردم و دولت هستند و به این طریق از هیبت دولت در برابر مردم می‌کاهند علاوه بر اینکه بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی - اجتماعی و... از این طریق انجام می‌شود. ویکی از نشانه‌ها و شاخص‌های توسعه یافتگی و پیشرفت کشورها وجود همین تشکیلات و نهادهای مدنی غیردولتی است، حتی در کشورهایی که نظم و نسقی دارند وجود اینها ضروری است چون بسیاری از فعالیت‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی از طریق این نهادهای مدنی انجام می‌گیرد در واقع وجود تشکل‌ها در بین مردم باعث پیشرفت مردم می‌شود، و جامعه توده وار هرگز رشد مناسبی ندارد.

این مساله در کشور ما هم بی‌ریشه نیست و از قدیم مشابه اینگونه نهادها در جامعه ما وجود داشته و تشکل‌های کوچک محله‌ای داشته‌ایم و همین‌ها جامعه ما را حفظ کرده است. بطور نمونه می‌توان به بافت و ساختار شهر کاشان اشاره کرد که در درون محلاتش نهادهایی اینگونه وجود داشته و همین‌ها موجبات حفظ و رشد این شهر را فراهم آورده و این نهادها از طریق صدقات جاریه تامین مالی می‌شده است یا وجود هیئت‌ها نمونه دیگری است، در جامعه مدرن وجود این نهادها به لحاظ شکل و محتوا گسترده‌تر شده و اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده تا به تشکیلات سیاسی رسیده است. قانون اساسی ما در مورد حق تشکیل اجتماعات و احزاب و تشکل‌ها صراحت و تاکید دارد. غفلتی که هست اینکه برخی فکر می‌کنند اینگونه تشکیلات تحفه‌ای است که از طرف دولت به مردم داده شده است. اشکال کار این است که فکر می‌کنیم این تشکلات باید توسط دولت ساخته و به مردم تحویل داده شود، در حالی که این یک خواست اجتماعی است و مردمی بودن آن باعث سلامت جامعه می‌شود، و دولت نباید مانع فعالیت آنها شود. مردم اگر تحت فشار نباشند و این تشکلات مردمی امکان فعالیت داشته باشند لازم نیست مردم به خیابان‌ها بیایند و اگر در خیابان‌ها هم حق آنها پایمال نشود و خشونت اعمال نشود مردم آرامش خود را حفظ می‌کنند. متأسفانه در این نه‌ماه تمام این مسائل زیر پا گذاشته شده و بیشترین خسارت متوجه مردم شده است به خاطر خشونت بسیار زیاد خیابانی. این وضعیتی که با آن روبرو هستیم و وضعیتی که حزب مشارکت دارد خود دلیل اعتراض مردم است و اگر به خواست و حقوق مردم شود دلیلی وجود ندارد که مردم به خیابان‌ها بیایند یا به سمت شعارهای تند بروند. مردم بدنبال استیفای حقوق خودشان هستند و آنچه در این نه‌ماه اتفاق افتاده است ناشی از هجمه و هجوم نیروهای دولتی به مردم بوده و آنها از این ناحیه خسارت بسیار دیده‌اند. بر راهپیمایی 25 خرداد که در آن راهپیمایی مردم مراقب شعارهای خود و مراقب همدیگر بودند، هرچند متأسفانه حادثه تلخ آخر آن پیش آمد. اوج حضور مردم راهپیمایی در روز 25 خرداد بود که باید تاکید و تکرار زیادی روی آن کرد و نگذاشت به فراموشی سپرده شود، نوع اجتماع و حرکت مردم در آنروز نشانگر نظم و نشاط و مراقبت بود و مردم مراقب شعارهای خود و مواظب همدیگر بودند و متأسفانه آن حادثه تلخی که در انتها رخ داد آنروز پرشکوه را تلخ کرد اما باید بیش از این به این واقعه و روز پرداخت تا ماهیت مردمی و سبز این جنبش برای همگان و آیندگان روشن شود. نوشتن مقالات متعدد در مورد 25 خرداد می‌تواند باعث شود که ماهیت جنبش و سرچشمه‌های آن شناسایی و بر آنها تاکید شود. خوشبختانه این تفکر همچنان در بین

مردم باقی مانده و مردم در سطوح مختلف به آن عمق داده اند. و به رغم اتفاقات تلخی که در این نه ماه رخ داده است روحیه مردم همانند آنروز حفظ و وجه مسالمت آمیز و مدنی جنبش برجسته شده و عمق گرفته است. البته این جنبش فراز و نشیب هایی داشته اما همه لازمه جریان است و باید هوشیارانه با آنها روبرو شویم، مخالفان این جریان با اتهامات و برچسب زدن ها تلاش کردند سران و متفکران این جریان و از جمله اعضای مشارکت را به جاهایی بچسبانند که مردم نمی پسندند، البته در این مسیر جنبش افت و خیزها و فشارهایی بوده، که از جمله حزب مشارکت در معرض بیشترین فشارها بوده و نسبت هایی به آن داده شده که نادرست و ناروا بوده است و ملت هم آنرا نمی پذیرد، و ما نباید در مقابل این تهمت ها و بی اخلاقی ها حالت انفعالی بگیریم و باید تعادل خودمان را در هر لحظه و نقطه ای در مقابل فشارها حفظ کنیم. بنده در یکی از مصاحبه ها اینرا مطرح کردم که گروهی می گفتند مشروطه باعث خوشحالی انگلیس بوده، و از قول مرحوم آخوند خراسانی گفتیم که هرکاری ما بکنیم ممکن است روس ها یا انگلیسی ها اظهار خوشحالی کنند و اگر اینطور باشد پس ما نباید کاری بکنیم؟ نه، ما باید رفتار خود را بگونه ای تنظیم کنیم که درست باشد و به این اتهامات توجه نکنیم. ما نباید بر اساس خوش حالی و بد حالی بقیه کارها و برنامه های خود را تنظیم کنیم، ما باید کار خود را بکنیم. بخشی از این تخریب ها برای این است که ما را به انفعال دچار کنند و بخشی برای اینکه بین ما و مردم فاصله ایجاد کنند و نسبت به ما بد بینشان کنند. ما نباید نسبت به اینگونه مسائل و تهمت ها و تحلیل ها منفعل باشیم. اخیرا نشریه ای در نوشته ای حزب مشارکت و آقای خاتمی و... را با اوپاما و ریگی بهم وصل کرده و نتایجی گرفته است عجیب و لابد اینگونه می خواهند برخی ها را توجیه کنند که اینها ریشه در خارج دارند و... اما ما باید روی اصول خودمان حرکت کنیم و در دام اینها نیفتیم و در عین حال که روی حفظ اصول و استقلال خود پافشاری می کنیم، نباید تعادل خود را از دست دهیم و دچار افراط و تفریط شویم. ما می خواهیم روابط خارجی را با توجه به مصالح خویش پیش ببریم، نه اینکه در هر سخنرانی برای خود کلی دشمن بتراشیم و یک دوست برای خود باقی نگذاریم. نباید این همه ماجراجویی کرد. یکی از نعمت هایی که انقلاب اسلامی برای ما آورده است استقلال ماست و ما نباید اینرا از دست بدهیم. البته ما مسائلی با جهان خارج داریم، با آمریکا و اروپا، اما روابط خارجی مان را باید بگونه ای شکل دهیم که در جهت تامین منافع و امنیت ملی و حفظ تمامیت ارضی و رشد و توسعه کشور باشد و سیاست خارجی ما نباید ماجراجویانه و تنش زا باشد و ما دوستان قابل اطمینان و همراهی در شرایط سخت نداشته باشیم. ما نباید این حالت تعادل را چون زیر فشار هستیم از دست بدهیم. حقیقت این است که در چند سال اخیر مدام از حربه ارتباط با بیگانه برای انفعال و سرکوب مردم و نیروهای متفکر جامعه استفاده شده و این باید روشن شود.

اطلاعات رسیده بما می گوید که مخالفان راجع به وقایع و جریانات پس از انتخابات یک افسانه ساخته اند و ظاهرا خودشان هم این افسانه را باور کرده اند و افراد و احزاب را با قلب اطلاعات در جایگاه هایی که می خواهند می نشانند، در این داستان برای هرکس و هر حزب یک نقش قائلند، یک تصویری از حرکت های

مردمی و جنبش می سازند اما همه ابعاد این افسانه باید باز و شکافته شود . تصویری از ماهیت جنبش سبز و حرکت مردم ساخته اند که نادرست است و البته می خواهند از این تصویر ساخته شده برای توجیه مراجع و روحانیون و متدینین و... استفاده کنند و در این تصویر نقشی هم برای احزاب و گروهها قائلند که اینها را وابسته به خارج نشان دهند . در برگه های تبلیغاتی که روز 22 بهمن توزیع می شد تحلیلی بر همین مضمون ارائه شده بود و این نشان می دهد که اینگونه تحلیل ها پشتوانه در برخی جاها دارد ! این کارها و رفتارها مبتنی بر تحلیل هایی است که در پس پرده انجام می دهند و علاوه بر این یک باور نسبت به دورغ هایی که گفته اند و داستان هایی که گفته اند در ذهنشان به وجود آمده است . آنچه ما باید انجام دهیم اینکه تلاش کنیم نشان دهیم که این حرکت و جنبش یقینا وابسته به بیگانه نیست، منافاتی با دین ندارد، در راستای زنده کردن قانون اساسی و احیای اسلام رحمانی است. ما باید ریشه های حرکت مردم و جنبش سبز را نشان دهیم و اینکه ریشه این حرکت در انقلاب اسلامی و حتی قبل از آن در جنبش مشروطیت است و این حرکت مخالف با اسلام نیست و برآمده از باورهای دینی مردم و ظلم ستیزی آنهاست . برآمده از قانون اساسی ماست که میراث گرانسنگ انقلاب و خونبهای هزاران هزار شهید است . این میثاق ملی مجموعه و منظومه ای بهم پیوسته از اصول است که با هم معنا دارد و مردم به این مجموعه رای داده اند و همه آنها باید با هم اجرا شود نه اینکه بخشی از آن را برداریم و سوء استفاده کنیم و به بخش های دیگر هیچ توجهی نکنیم . مردم به همه این اصول رای داده اند و همه آن را میثاق می دانند و هر نوع کم رنگ کردن بخشی از اصول لطمه های بزرگی را در پی دارد. جلوگیری از برگزاری کنگره یک حزب قانونی قطعا لطمه به این قانون و میثاق است، خراشی بر این میثاق ملی و صورت نظام است و همه اینها باید برای مردم توضیح داده شود . در این شرایط همه ما باید باید از تکیه بر نخبه ها فراتر رویم و به گروههای مرجع دیگر و تاثیر گذار جامعه متوجه شویم ، باید به سمت معلمان ، کارگران و اقشار مختلف برویم و مسائل را برای آنها توضیح دهیم و اگر فراگیری هرچه بیشتر امواج حق خواهی رami خواهیم باید این ندا به گوش همه اقشار جامعه برسد .

نکته دیگر استفاده از روحیه مذهبی مردم است و باید به گرایش مذهبی مردم توجه تام داشت . ما همه مذهبی هستیم، اما صرف اینکه مذهبی هستیم کافی نیست، تبلیغات پر شدتی که در جامعه براه انداخته اند برخی ها را دچار تردید کرده است به طوری که گاهی من با برخی افراد روحانی و مذهبی که به خوبی من را می شناسند صحبت می کنم گمان می کنند که پشت پرده اتفاقاتی افتاده و ماتغییر کرده ایم، اما وقتی با آنها صحبت می کنم و توضیح می دهم آرام می شوند . ما باید مردم را توجیه کنیم که اینگونه نیست و اینها دروغ و تهمت هایی بیش نیست . ارتباط با مراجع و روحانیت باید بیشتر و قوی تر شود، حداقل با آن بخشی که آمادگی ذهنی دارد و دلسوز است. باید آنها را با اهداف جنبش آشناتر و نزدیک تر کرد، در راهپیمایی ها هم بعضی از روحانیون شرکت می کنند ولی باز هم لازم است که این ارتباطات بیشتر شود. این می تواند خنثی کننده افسانه آنها باشد. در ذهن مردمی که اطلاعاتی ندارند بعضا این افسانه می نشیند. اگر جنبش بخواهد پیش برود و عقبگرد نداشته باشد باید

دامنه اهدافش را در بین مردم توسعه داد، هم در میان اقشار مختلف مردم و هم در شهر های مختلف، باید مسائل اقتصادی را برای مردم توضیح داد، باید به مردم نشان دهیم که برای کم شدن فشار اقتصادی، برای ثبات زندگی، برای کاهش طلاق و بسیاری مشکلات دیگر و کاهش آسیب های اجتماعی باید به اصول قانون اساسی برگشت. این را مردم باید حس کنند. نباید حس کنند این جنبش فقط در رای مردم خلاصه شده است و تنها خشم ناشی از پاپیال شدن رای شان است. باید ایران پیشرفته و سعادت مند را با اهداف جنبش پیوند دهیم و یکی کنیم و به مردم نشان دهیم.

سال آینده سال صبر و استقامت ماست و نبودن دوستانی امثال آقای میردامادی در میان ما خسارت است اما در بند بودن همین ها اثراتی دارد که قابل مشاهده است. بنظرم زندان دیگر خاصیت و اثر خود را در مقابله با جنبش سبز از دست داده است. بارها در این هشت نه ماه گذشته فرصت هایی پیدا شده که دعا می کردم اینها زندانی ها را آزاد کنند، روزنامه ها را آزاد کنند، اما اینگونه نشد و مدیریت این تحولات انجام نشد. قطعاً اگر روزنامه ها و رسانه های کشور محدود نبودند اقبال مردم به رسانه های خارجی کمتر می شد. اگر اینها تدبیر داشته باشند راه حل مسائل و مشکلات کشور از لشکر کشی و پادگانی کردن جامعه نمی گذرد، راه حل در آزادی های قانونی است. اگر روزنامه ها رانبسته بودند، اگر محدودیت ایجاد نکرده بودند، اگر فضا را کمی باز گذاشته بودند، مردم خیابان ها را خالی می کردند، اگر این آزادی های حداقلی را داده بودند هم دولت قوی تر بود هم مجلس و در مجموع ارکان قوی تری داشتیم. البته این آزادیها برای صاحبان قدرت محدودیت ایجاد می کند اما این نفع نظام و کشور است و ارکان نظام هم در سطح ملی و بین المللی قدرتمندتر می شوند. این ناراحت کننده است که قوه قضاییه که قرار بود مستقل باشد و هیچ کس نتواند بر آن اعمال نظر کند، اکنون چنین وضعی داشته باشد که اطلاعات و سپاه به او دستور دهند که کی را بگیر، کی را آزاد کن، فلان حکم را بده... در اوایل انقلاب شورای عالی قضایی برای همین تشکیل شد که کسی نتواند به قوه قضائیه دستور دهد و متأسفانه این وضعیت تغییر کرد. نه اینکه قاضی دلسوز نداشته باشیم و اتفاقاً همان قاضی های دلسوز و شریف بیشتر این ظلم را لمس می کنند و رنج می برند. قضات شریف و دلسوز زیادی در این قوه وجود دارند اما بازتاب بیرونی اینگونه نیست. به هر حال امیدواریم چرخشی در راستای اهداف جمهوری اسلامی در مجموعه حاکم ایجاد شود. و در خود نظام و حکومت چرخشی متناسب با قانون اساسی در اداره امور ایجاد شود و فضای آزادی بوجود آید تا در سایه آن مسائل و مشکلات کشور و بحران حادث حل شود. احساس من نسبت به آینده این است که حرکتی که آغاز شده برگشت ناپذیر است، ما هیچ وقت به یکسال گذشته بر نخواهیم گشت، این تغییر ایده ها را باید غنیمت شمرد. من به آینده بسیار امیدوارم، باید به مردم صبر و امید را منتقل کرد، صبر در معنای ایمانی آن، این جنبش چیزی برای خود نمی خواهد، آزادی و بهروزی و سعادت و پیشرفت مردم را می خواهد و قطعاً به آن دست خواهد یافت. حرکت بعد از انتخابات و خود انتخابات مردم را به حقوقشان آگاه کرد، باید مردم را به صبر و استقامت دعوت کرد، سال آینده را باید سال صبر و استقامت بدانیم و بنامیم. سال استقامت بر اهداف جنبش سبز تا به نتیجه

رسیدن .

در ابتدای این دیدار آقای کاشفی مسئول ستاد برگزاری کنگره مشارکت گزارشی از اقدامات انجام شده برای برپایی این کنگره و ممانعتی که از سوی وزارت کشور و اطلاعات در این باره به عمل آمد ،داد و با یادبودی از اعضای در بند مشارکت و دیگر افرادی که بدلیل همراهی با جنبش سبز در زندان بسر می برند و آرزوی آزادی همگی آنها در آستانه نوروز و سال جدید ، از مهندس موسوی بواسطه پایداری و همراهی اش با جنبش سبز تشکر و قدردانی کرد و از او خواست همچون گذشته در نیروبخشی و خط دهی یاری گر افراد و گروههای جنبش باشد . پس از سخنان مهندس موسوی نیز افراد حاضر به بیان نظرات و دیدگاههای خود در باره شرایط حادث و اینکه برای پیشبرد و موفقیت هرچه بیشتر جنبش سبز چه باید کرد به بحث و تبادل نظر با وی پرداختند.